

Chương 14

Uyên tính không nhằm khi cho rằng Vãn sẽ sung sướng nhận được giấy mời dự đám cưới của Lữ và Miriam. Nàng chỉ giải thích giản dị đây là cặp khách hàng nàng đang dẫn đi xem nhà. Vãn nhìn vào thiệp mời và không dấu được sự kích thích:

- Đám cưới ở Beverly Hills Hotel! Sang quá vậy em! Anh chàng Việt Nam nào tốt số quá thế!

- Lấy con gái tài phiệt Do Thái đó anh! Mình đi chỗ này sẽ gặp đủ dân nhà giàu ở đây. Không chừng bọn chủ ngân hàng đi hết đó. Thế nào cũng có boss của anh!

Vãn bắt nàng kể cho nghe về Lữ. Uyên ca tụng Lữ không hết lời và Vãn càng nghe càng thấy đây thiện cảm với chàng trai may mắn sắp lấy cô con gái Do Thái nhà giàu. Uyên bồi thêm:

- Ông ta nói muốn gặp anh để bàn chuyện làm ăn nữa đó! Em thấy mình kết thân với họ có lợi nhiều lắm!

Vãn gật gù. Làm quen với người giàu là mục đích của chàng. Công việc của chàng nữa. Vãn mong chóng đến ngày để gặp Lữ. Và đám cưới này với những tay Do Thái giàu sụ trong số khách mời là dịp may bằng vàng để Vãn bắt liên lạc thêm. Người giàu xứng đáng gọi là giàu ở xứ Mỹ có đến hai phần ba gốc Do Thái, ngay cả boss của Vãn cũng giống dân này. Chàng phải may mắn lắm mới có được người vợ như Uyên dẫn chàng làm quen với cặp chồng Việt vợ

Mỹ Do Thái này để chàng có cơ hội thêm. Vãn hôn vợ:

- Em giỏi lắm! Để anh thưởng cho em!

Uyên hơi nhăn mặt nhưng nàng gượng lại ngay. Nàng biết Vãn muốn thưởng gì! Mức độ của Vãn là một tuần một lần, chỉ để nàng lại những ham muốn không được thỏa mãn. Và Lữ phải vài tuần nữa mới gặp lại nàng! Làm sao nàng đợi đến lúc đó được!

***

Đám cưới diễn ra như mọi sự đã được trù liệu. Lavitz tuy không hài lòng vì cảm thấy được ý dè bủ của một số bạn bè nhưng thấy Miriam hạnh phúc, tươi tắn trong chiếc ao cưới lộng lẫy bên cạnh Lữ, ông cũng quên hết. Lavitz có cần gì ngoài nụ cười của con gái mình. Lavitz biết mình cũng chẳng sống bao lâu nữa. Chứng bệnh tim càng ngày càng nặng, ông có thể chết bất cứ lúc nào. Thà thấy Miriam sung sướng trong giây phút này trong buổi cưới còn hơn ông không bằng lòng để chết không nhắm mắt được vì chưa thấy Miriam lập gia đình.

Người hài lòng khác trong tiệc cưới là Vãn. Đời chàng chưa bao giờ gặp nhiều người quan trọng và giàu có như thế. Vãn đi lảng xảng hết chỗ này chỗ nọ làm quen, tự giới thiệu. Chàng gặp cả xếp của department của chàng và ông này tròn mắt khi thấy Vãn cũng

được mời. Hơn thế nữa, Vãn lại được gặp cả president của nhà băng, một người loan officer chức vị thấp kém như chàng!

Uyên đứng nhìn cử chỉ của Vãn và nàng không biết mình phải nghĩ sao. Dù sao đi nữa Vãn cũng vẫn là chồng nàng. Có lẽ người ta có số mệnh cả. Nàng thăm nghĩ. Vãn có số mệnh của chàng để bị mọc sùng. Nàng có số của nàng để có chồng và thêm người tình là Lữ. Lữ và Miriam cũng có phần số của mỗi người. Cuộc đời đã xoay vần để sắp đặt mỗi người trong hoàn cảnh của mình. Uyên đứng nhìn người chồng xun xoe nói chuyện, nhìn Lữ và Miriam rạn rỡ và nàng thấy quả thật phải có sự sắp xếp cho những vở kịch của đời người. Như của nàng, Vãn. Của Lữ và Miriam. Còn những ai khác nữa nhi? Hay sẽ có thêm anh chàng bạn Lữ phù rể mới từ Canada sang. Còn ai nữa trong đám đông này. Hay những nhân vật nào khác sẽ đến ở cuộc đời bên ngoài kia.

Uyên cảm thấy mùi lòng. Không lẽ đám cưới vui vẻ nàng lại bật khóc. Nhưng có ai không cảm thấy sồn sảng khi dự đám cưới của người tình của mình. Dù cho có chồng đi cùng để dự đám cưới đi chẳng nữa! Uyên nghĩ về chuyện ngoại tình của nàng với Lữ. Nàng không hiểu có nên có mặc cảm tội lỗi với chồng hay không. Không có Lữ xuất hiện trong

Chương 14

cuộc đời nàng, chắc hẳn Uyên đã nạp đơn xin ly dị. Cuộc hôn nhân của nàng với Vấn là một sai lầm. Nàng không hề có tình yêu khi nhận lời lấy Vấn. Chung sống với nhau, điều gắn bó duy nhất giữa nàng với chồng là tình dục. Uyên cũng không có nốt. Nàng chưa lần nào được thỏa mãn với chồng và ngay trong đêm tân hôn, Uyên đã khám phá ra hai người ở trên hai bình diện khác hẳn nhau.

Uyên chua chát nhận thấy đàn bà quá thiệt thòi. Ngủ với người tình trước khi chính thức làm đám cưới như nàng với Huy, người con gái bị coi rẻ và kẻ đàn ông không có nhu cầu xin hỏi cưới nữa! Và dễ dàng bị bỏ rơi một cách tàn nhẫn như chiếc áo rách khi một người con gái khác đẹp hơn, nhiều điều kiện hơn xuất hiện. Nhưng lấy bừa một người như nàng lấy Vấn và cẩn thận hơn không cho Vấn ăn nằm với nàng trước để đợi đến ngày cưới và sau cùng thất vọng trước khả năng của người chồng, thật không công bằng một chút nào!

Uyên nghĩ tình yêu không cần thiết sau khi Huy bỏ rơi nàng. Nàng là người thực tế. Tình yêu đầu đời của nàng đã như cánh chim bay bổng, ngoài vòng của nàng nhưng nàng không cần. Uyên cho tình yêu chỉ là cảm xúc của thời mới lớn, khi chưa biết rõ và chưa phân biệt được thể nào là dục tình. Tình yêu chỉ là sự thêu dệt, lãng mạn hóa

của tình dục, chỉ là những xúc động để dẫn dắt đến những cảm giác mạnh mẽ, sâu xa hơn của xác thịt. Nàng không còn tin tưởng tình yêu có thật nữa. Chỉ có những đòi hỏi cần được thỏa mãn, như một nhu cầu, như một bản năng. Tại sao phải lừa gạt chính mình, phải che giấu những ước muốn bình thường như chuyện ăn uống, như chuyện đánh răng rửa mặt mỗi ngày.

Uyên thường đọc những tạp chí dành cho đàn bà như *Cosmopolitan*, *New Woman*.. nàng đọc những câu hỏi của độc giả, những bài viết của các nhà tâm lý học, những người chữa bệnh về tình dục, đăng trong các báo và thấy trường hợp của nàng cũng như bao trường hợp của những người khác. Không lạ gì đàn bà Mỹ ly dị chồng như thay áo. Nàng biết đa số lý do của các vụ ly dị vì tình dục không tương đồng. Và phần lớn do lỗi của người chồng! Không đủ khả năng để cung ứng cho đòi hỏi của vợ. Chuyện ngoại tình xảy ra. Rồi trả đũa nhau. Và sau cùng ly dị. Uyên thấy mình cũng giống như vậy, như những câu hỏi gửi đến, như những câu chuyện của các người trả lời hay các nhà tâm lý học viết.

Sự bất tương đồng của nàng và Vấn quá xa, hai mức độ quá cách biệt, không thể nào giải quyết được. Vấn là một người chững mực, sự ham muốn quá thừa thớt. Có lẽ đó là điều bình thường cho

cơ thể chàng. Mỗi người sinh ra có một bản chất khác nhau, một chu kỳ của tình dục khác nhau, không ai giống ai. Đối với Vấn, một tuần một lần là mức của chàng. Vấn không cố gắng hơn được và chàng cũng không muốn phải cố gắng. Điều tệ hại là chàng không cảm thấy việc thỏa mãn Uyên là điều cần thiết và không muốn để ý đến. Những cuộc ân ái ngắn ngủi, quá ngắn đối với Uyên và dẫn dắt đến giấc ngủ nhanh chóng ngay sau đó cho Vấn, để Uyên thức trần trọc, vất vả và bực mình. Uyên nghĩ nàng cần ân ái mỗi ngày, cần được đáp ứng đầy đủ cho mỗi lần để được cảm thấy trọn vẹn. Nàng thấy mình không được tươi mát, như vườn hoa không được tưới mỗi ngày bắt đầu tàn tạ. Nàng cau có hơn trước, gắt gỏng luôn và cảm thấy sự khó chịu lúc nào cũng quanh quẩn. Những cơn nhức đầu kéo đến thường xuyên, người nàng mệt mỏi nhiều và cảm thấy mình bị đủ chứng bệnh.

Uyên là người thông minh, nàng không cần phải đi bác sĩ khám bệnh, cũng không cần phải hỏi cố vấn ai. Uyên biết tất cả triệu chứng của nàng, sự sa sút tinh thần của nàng và những ý nghĩ chán đời chỉ do một nguyên nhân duy nhất. Vì Vấn không đủ khả năng để nàng được thỏa mãn. Vì sức khỏe dục tình của Vấn quá yếu kém. Và hai người khác nhau một

Chương 14

trời một vực về khía cạnh quan trọng nhất của cuộc sống vợ chồng.

Uyên suy nghĩ và đặt nhiều giải pháp cho vấn đề của nàng và Vãn. Việc đầu tiên nàng nghĩ đến là ly dị. Như những câu trả lời nàng đọc trong báo. Như các người đàn bà Mỹ khác. Nhưng Uyên ngần ngại. Ly dị là chuyện vạn bất đắc dĩ. Vì người đàn bà, nhất là đàn bà Việt Nam, khi ly dị chịu quá nhiều thiệt thòi. Không nói đến chuyện tiền bạc, nàng hiện không kiếm tiền nhiều bằng Vãn và chia tài sản cũng không lợi cho nàng bao nhiêu, nhưng khi ly dị người đàn bà đã chịu một dấu vết không xóa được. Kiếm một người đàn ông khác đủ điều kiện hơn không phải là chuyện dễ dàng khi đã có một đời chồng. Và chắc gì người chồng sau của nàng khá hơn Vãn. Về học thức, về nghề nghiệp, về chỗ đứng trong xã hội. Chuyện dục tình chỉ biết được sau khi đã ăn ở với nhau một thời gian. Nàng cũng không chắc gì kiếm được người tương đồng với nàng về chuyện này như nàng mong muốn. Uyên đôi lúc nghĩ mình có lẽ cũng hơi quá đáng về những đòi hỏi của nàng. Đàn ông hình như ở mức độ Vãn cũng không phải là ít, hay khá hơn cũng chỉ chút đỉnh. Số người đàn ông theo nàng nghĩ ở cùng mức độ của nàng có lẽ không nhiều và Uyên nghi ngờ những người học thức

cao, có địa vị trong xã hội này lại càng hiếm hơn nữa.

Uyên nghĩ đến chuyện rủ Vãn đi đến những người chuyên môn chữa các bệnh về tình dục nhưng nàng gạt bỏ ý định đó. Vãn không đời nào chịu như vậy. Chàng dù sao vẫn là người đàn ông Việt Nam với những tàn tích cổ hủ còn sót lại của tâm lý tự cao tự đại khôi hài của đàn ông Việt Nam. Dù đã sang Mỹ nhiều năm và đi làm, sống với Mỹ như một người Mỹ chính hiệu. Nói bóng gió đến chuyện này Vãn đã gạt phắt đi. Và chỉ làm chàng mất tự tin, khả năng càng xuống thấp hơn nữa!

Uyên đi đến kết luận có lẽ nàng không có cách nào khác là ngoại tình. Nàng không muốn hay chưa muốn ly dị Vãn. Nàng biết Vãn sẽ không bào giỡ có đủ khả năng để làm nàng vừa lòng. Và Uyên bắt đầu lo ngại cho sắc đẹp của mình. Nàng không muốn trở thành một người đàn bà tàn tạ, úa héo, xấu xa vì không đủ sự thỏa mãn cần thiết. Và tuổi xuân đi qua quá nhanh. Một ngày nào đó nhìn lại đời đã thấy mình già lúc nào không biết. Người đàn bà ở tuổi nàng là tuổi sung mãn nhất, đẹp nhất, hưởng đời được đầy đủ nhất. Nàng sẽ không dại gì để khoảng thời gian đẹp nhất của đời người này đi qua, không được lấp đầy, không được trọn vẹn. Người đàn bà như nàng cần được những trận mưa tưới mát mỗi ngày, để da dẻ được tưới

thắm, để má lúc nào cũng hồng, mắt lúc nào cũng ươn long lanh và người căng tròn. Nếu chồng nàng không đủ gieo mưa mỗi ngày, Uyên thấy không lý do nào ngăn cản nàng kiếm những trận mưa xuân khác. Chỉ cần giấu kín, không để Vãn biết. Điều gì không ai biết, cũng chẳng hại gì đến ai! Uyên nghĩ thế và nàng thấy lòng thanh thản.

Trong những giải pháp nàng nghĩ đến, có lẽ đây là cách ổn thỏa nhất. Cuộc hôn nhân của nàng với Vãn vẫn còn đó, nàng sẽ tránh cho Vãn nỗi đau khổ và cho nàng những phiên toái của một vụ ly dị. Vãn cũng không còn bị những áp lực, những trách móc, những chê bai của nàng nữa về chuyện chăn gối. Chàng sẽ được thoải mái hơn, không chững lại còn có thể tăng khả năng của chàng lên đôi chút. Nàng ngoại tình để những đòi hỏi của nàng được đáp ứng, nàng sẽ vui vẻ hơn, đẹp hơn, yêu đời hơn. Vãn sẽ hãnh diện có một người vợ quyến rũ, đẹp lộng lẫy, tươi mát để khoe với người đời. Nàng sẽ đem lại cho Vãn nhiều hạnh phúc hơn. Với điều kiện chàng không biết gì về chuyện của nàng. Mọi người đều có lợi cả. Đều vui vẻ cả. Uyên thấy mình không có lý do gì để mang mặc cảm tội lỗi. Chỉ cần giấu mọi người. Thế thôi!

***

Chương 14

Nếu cuộc đời là một chuỗi tiếp nối của những tình cờ, những móc xích ràng buộc hẳn phải có một sắp đặt nào đó. Uyên gặp Lữ đúng lúc nàng quyết định về một giải pháp cho cuộc sống vợ chồng của nàng. Uyên đòi lúc tự hỏi phải chăng có một vị thần bản mệnh đã xui khiến để nàng gặp được Lữ. Vì Lữ là kết tinh của những gì nàng ước muốn nơi người tình. Chàng đã đưa nàng lên những đỉnh cao nhất của cuộc tình, đỉnh này nối tiếp với đỉnh khác, không ngừng, nơi đó nàng đã phải la hét để sự dồn ứ được nổ tung, hay nằm im lặng trong mê mê, chất ngất như sắp sửa đi vào cõi vô ý thức. Lữ có khả năng mạnh mẽ để nàng hoàn toàn cảm thấy đầy đủ, không bao giờ phải thất vọng trong bất cứ lần ân ái nào. Cuộc tình của nàng với Lữ đã trở thành tuyệt diệu, ngoài sự mong muốn của Uyên. Nàng không còn phiền hà về sự yếu kém của người chồng nữa. Trái lại, nàng kiên nhẫn hơn, rộng lượng hơn và Vãn ngạc nhiên thấy sự đổi khác nơi vợ mình. Chàng không chút nghi ngờ gì, lại còn thoáng chút tự hào về khả năng của mình hơn.

Uyên cũng chiều chồng hơn trước để đền bù. Nàng thấy mình tỉnh đúng và cảm thấy hài lòng. Nàng vui vẻ hơn trước, các chứng nhức đầu, khó chịu, đau vặt cũng biến mất như một phép thần. Một người tình như Lữ là điều may mắn kỳ diệu chỉ xảy ra

một lần trong đời. Uyên thấy mình tốt số. Ân ái với chồng không còn làm nàng bức mình, khó chịu như trước nữa vì nàng biết sẽ có Lữ để tiếp nối cho những cảm xúc bị dang dở, đứt đoạn. Và sự chờ đợi gặp Lữ để những đòi hỏi được lấp đầy, một chút nguy hiểm của vụng trộm, lén lút đã làm cho sự kích thích được tăng tới cực điểm. Uyên thấy mọi sự thật hoàn toàn. Vãn bắt đầu như một thứ rượu khai vị để dọn nàng cho một bữa tiệc thịnh soạn, đầy đủ món ngon vật lạ là Lữ. Uyên tận hưởng và say sưa với sự xếp đặt cho mỗi lần ngoại tình. Nàng ước muốn mọi sự cứ thế tiếp diễn và đừng thay đổi gì. Với người chồng không hề hay biết và người tình tiếp tục đưa nàng lên những tuyệt đỉnh của thỏa mãn và hạnh phúc tràn trề.